

מתוך הג'ורדה

עת. השעה לתקוע בשופרות האזעקה מגי-
עה כאשר אנשים "הנונים" מתחברים עם
רוכלי השינאה, כאשר עיתונאים רוזנים ופי-
ליטוניסטים גמישים משתדלים לשחות על-
גבי הזרם העכור, כאשר פוליטיקאים ממור-
לחים משתדלים להתחנף לציידים-מכשפות.
זוהי שעת-הסכנה. היא הגיעה
אצלנו.

***

מי שרוצה להיטהר ממי-שופכין ש-
דבקו בו, טובל באמבטיה.
יש משום סמליות בכך שדווקא
האמבטיה הפכה סמלי-שינאה ו-
יעדה-תקפה של שוכני-הביב.

אין זה חשוב כלל אם אתה מסכים ל-
תוכן ההצגה, או אף לעצם מגמתה.
החשוב הוא שהוצגה הצגה הנוגדת את
רוח צייד-המכשפות. שהציבור נהר אליה
בהמוניו, ובכך הביע את רצונו לראותה,
לחשוב עליה, להתמודד עימה.
נגד הצגה זו התגייסו קלגסי הקנאות
החשוכה, ורוזי-העט של הדמוגיה הל-
אומנית, כותבי מכתבי-שיטנה ואימיר-
פוליטיקאים עלובי-נפש, וסתם מוסרעים.
נזרקו סצנות-סירחון. בוימו מהומות.
נותרו חוטרי-מקרוסונים, שוגרו הודעות על
הטמת פצות.

ובפני התערות זו, התקפל המחנה
"ההגוני". מנהיגים שפויים הצטרפו אל מסע
הליניץ.

שרי הממשלה. שלא ראו את ההצגה
(מלבד אחד - משה דיין - ייזכר הדבר
לזכותו) מילאו פיהם מים, או תמכו בגלוי
או בעקיפין במערכת האלימות וההסתה.
אימו בסנקציות כלכליות. הפעילו לח-
צים סמויים.

ובסוף הורדה ההצגה.

אבל לא רק ההצגה.

משחו הרבה יותר הורד מן הי-
כמה - היומרה שיש במדינה זו
חופשי-ביטוי, חופשי-ביקורת, חו-
פשי-מחשבה.

כי אחרי תקדים זה - מי יעז להרים
את קולו ללא-פחד? מי ישלה את עצמו
שהאנשים הטובים שבמיסד יתייצבו להי-
גנת הדמוקרטיה בשעת הכרעה?

אחרי תקדים זה - מה יעצור
בעד קבוצות קטנות של אספסוף
מופת, הבוטח בתמיכת עיתוני-
הערב ושרי ממשלה, להשליט
מישטר של טרור נגד כל גילוי
של מחשבה עצמאית, של מרידה
במוסכמות, וחיפוש דרך חדשה?

***

נו, העם הזה, שרכשנו בדמנו מנ-
יות במדינה הזאת, חייבים לראות את
הסכנה בכל מוראה, להתמודד עימה פנים-
אל-פנים.

לפנינו תעמוד, בעתיד הקרוב,
הכרעה גורלית בין שלום ובין
כיבושים, בין מסע-אמוק לאומי
ובין מדיניות שפויה.

הכרעה זו חייבת להתקבל באחירה חופ-
שית של התמודדות מחשבות, דיעות וכו-
חות ציבוריים.

היא זקוקה לכל קורטוב של צלילות
הדעת, של מחשבה אוניקטיבית.
לא נוכל להכריע בעם חופשי,
אדון לגורלו, אם כנופיות ברוזנים
ישתוללו בחוצותינו, אם צנחנה של
הסתה תרעיל את אוזני שפוימתנו.

יש להחזיר את מיה-שופכין לתוך הביב,
יחד עם כל העסקנים ורוזי-העט הנחנים
כל-כך לרבוץ במישפוכת זו.

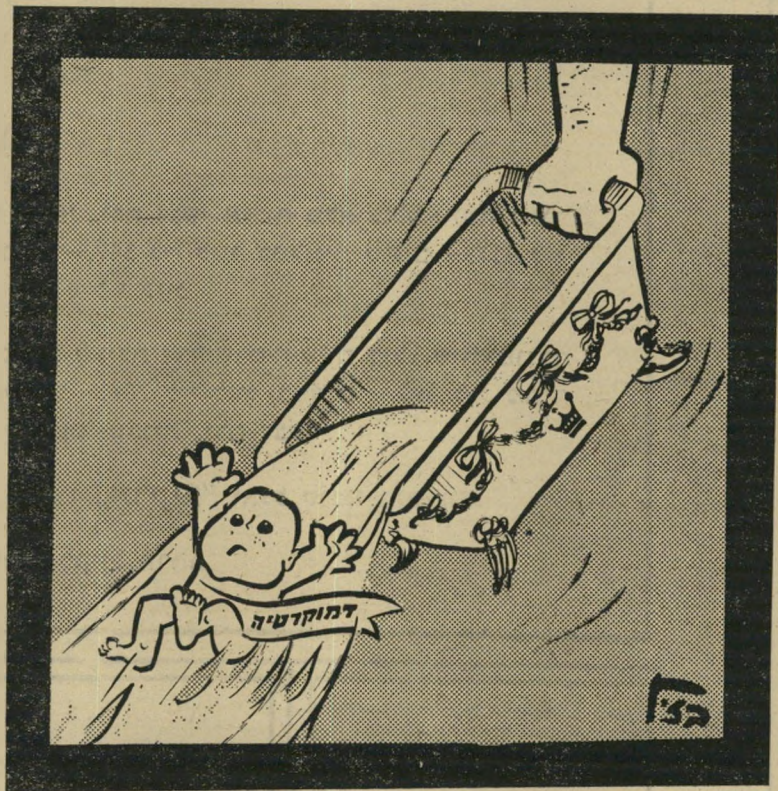
חזרה לג'ורדה!

הם מסוכנים מן הבזוקות של הפיאדיון,
ומן הטילים של הטייסים הסובייטיים.

כי הם נושאים את היידקיה של
מגיפה, העלולה להרוס את הגוף
הלאומי מבפנים.

הם עלולים לגרום לאובדן שפיות-הדעת
הציבורית, לשבור את הליכוד הלאומי, ש'
הוא חינוי לעמידתנו (הליכוד של העם -
לא הליכוד של עסקניה-מפלגות, המתחל-
קים בכסאות הממשלה).

היא עלולה ליטול מן המדינה
את היכולת להתמודד עם הסכנה

שופכים את התינוק עם מי האמבטיה

שלפניה, להיחלץ מן המשבר הי-
מדיני-צבאי שלתוכו היא נקלעה,
להגיע לחוץ-מיבטחים של שלום.

***

תופעות-השוליים הסאסיסטיות חד-
ת לו להיות תופעות-שוליים. הם חדרו
למרכז הבמה. אי-אפשר עוד להתעלם מכך.
החידוש אינו בכך שיש בקיר-
בנו שפסיוכופאטים. החידוש הוא
בכך שפסיוכופאטים אלה מוצאים
עתה איוון קשבת ואכסניה מוכנה
בכלי-התיקשורת ההמוניים.

החידוש אינו בכך שיש לנו קנאים מטור-
פים, המאיימים ברצח ובמעשי-אלימות אח-
רים על "הבוגדים". החידוש הוא בכך ש-
שירממשלה, כמו ישראל לגילי ואבא אבן,
נותנים להם גיבוי בנאומיה-הסתה ארסיים
נגד המתחים ביקורת על קו הממשלה.

החידוש אינו בכך שמי-שופכין נשפכים
בחוצות, אלא בכך שאנשים נורמליים מוצ-
אים לנכון להתבוסס בצואה זו, למרות
על עצמם את התישפוכת המאוסה, כדי
שלא ייחשבו, חס וחלילה, ליוצאי-דופן.

זוהי תמיר ההתחלה של פאשי-
ציה אמיתית.

פאשיסטים יש תמיד, בכל ארץ ובכל

לות הביטחון". אולם ביטחוננו הי-
עצמי התערער עד היסוד.

בגלל העירורן המחריד של מנהיגינו, לא
השכלנו לתרגם את הנצחון המזהיר למחרת
היום למצב של שלום. (התרענו על כך
עוד לפני שהמלחמה נסתיימה. האם נותר
בר-דעת במדינה המכחישה היום שצדקנו און?)

מצבנו הביטחוני נעשה חמור. אבידותינו
בנסט מעיקות על ליבנו. התקציב הביט-
חוני מרקע שחקים, ומרוקן את משכור-
תנו. האויב אינו נכנע, וזוכה באהדה גובי-
רת והולכת בעולם.

מולנו מזדקרת סכנה שלא ראי-

דמה כאילו נסרץ המיכסה של ביב-
שוסכין, ותוכן הביב עולה על גדותיו,
ממלא את אחרי המדינה בצחנתו, מרעיל
את חיינו.

סיגנון, שלא ידענו כמותו באר-
צנו מזה שנים, נשפך מעל דפי הי-
עיתונים וממלא את המאמרים.

כל מי שהתפרסם בארץ כרוזן-שלום,
מקבל עתה מדי יום מכתבי-איום, המבשרים
לו מיתות שונות, כיך דמיונם של חולי-נפש.
מופרעים למיניהם מפרסמים בעיתונות

מודעות ומכתבים-גלויים, השולחים את מו-
כיר-ההסתדרות לקרמלין, את רוזני-השלום
למחנות אל-פחח, ואת כל מי שאינו שותף
למחלתם למצרים.

עיתונאים נכבדים וכותבי מכי-
תבים-למערכת תבעו לחורגי הצי-
גה מן הכמה, בסיגנון הלוקח בי-
מישרון ממילונם של שורפי-הסי-
פרים בגרמניה של 1933.

אחרי שמנהיג לאומי דגול איים "לצאת
אל הרחוב", החלו אוהדיו לפוצץ אסיפות,
לזרוק סצנות-סירחון בהצגות-תיאטרון, ל-
לכלך את הקירות בכתובות של "בוגדים",
"עוכרי ישראל", "סוכני האויב".

הג'ורדה הלאומית עולה על גרי-
תיה.

***

כל מדינה יש אחון מסויים של
מופרעים וחולי-נפש, המוצאים פורקן
למומיהם האישיים בזירה הסוליטית.

בכל חברה יש תופעות-שוליים פאשי-
טיות, אנשים וחוגים בעלי מוח מעוות, הי-
מחפים על נחיתותם האישית באמונה שהם
משתייכים לעם-אדוניים, והמתרגמים את
שינאתם לעצמם (המוצדקת בהחלט) לשפת

הסתה נגד "בוגדים", והאויב הפנימי".
זה נורמלי. כשם שכל חי נושא בקירבו
כל העת חידקים שונים, מבלי לחלות.
זה נורמלי - כל עוד אין תופי-

עות אלה עוברות גבול מסויים.
כל עוד הן נשארות בשוליים.

כל עוד החברה ההגונה מסתייגת מהן.
כל עוד אינן מוצאות ביטוי וגיי-
בוי בעיתונות, בכנסת ובממשלה.

***

מבחינה זו היינו עם נורמלי בהחלט
- עד שנת 1967.

היו לנו קבוצות-שוליים, שהיינו
קוראים להן "פאשיסטיות" או
"ניואי-נאציות", אילו התקיימו בי-
מדינה אחרת - גרמניה, איטליה,
ארצות-הברית.

היתה קבוצה של "מלכות ישראל", שכל
בר-דעת צחק מהן, אף כי היעץ המשפטי
הביא לדין באשמת מעשי-טרור.
היתה קבוצה של שניים-שלושה "כנענים".
היו אנשים בודדים ומבודדים, ששלחו
למערכות העיתונים כרוזים וחוברות, ש'
נדדו ישר לסלי-האשפה.

מי העלה אז על דעתו להזמין את הדי-
ישראל שייב-אלוד להרצות לקהל רציני?
מי התייחס ליונתן רטוש שלא כאל קוריוז?
כי אז היינו עם נורמלי. הגוף
הלאומי היה בריא, בוטח בעצמו.

עד שניצחנו את הגדול בנצחונותינו -
בזכות בחורים שפויים שלא חלמו לא על
מלכות ישראל, ולא על אימפריה עברית
בארץ-הפרת, ואפילו לא על ארץ-ישראל הי-
שלמה והמשתלמת.

שוכות, שישו הלוחמים", ולא
בזכות פיטפופי קנאים.

***

מאז חיים אנחנו בפאראדוקס, הנותן
מאז אותותיו בכל אורחות חיינו.
אומרים לנו שהשגנו את "גבוי